789/08

Den 18. februar 2008 blev i sag nr. 71.249:

xxxx xxxx
xxxxxxx xxx
xxxx xxxxxx xx

mod

Bauta Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring i Bauta Forsikring A/S, klager over selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med et rantyveri af et guldur den 20/8 2003.

Klageren har opgjort urets værdi til 130.000 kr., hvoraf selskabet udbetalte 80.000 kr. efter sagens indbringelse for nævnet med henvisning til, at dette beløb svarede til værdien af urkassen, mens den resterende del af urets værdi relaterer sig til guldkæden. Klagen omfatter herefter urkædens værdi på 50.000 kr. samt renter også af erstatningen for urkassen.

Inden indbringelsen for nævnet havde selskabet i skrivelse af 22/12 2003 til klagerens advokat anført:

> "**1. Uret Vascheron Constantin** er behandlet efter vilkårene, pkt. 3.4 Særlige private værdigenstande. Under dette punkt fremgår det, at
> 'Genstande, hvori guld indgår som en væsentlig bestanddel, behandles under dette punkt, uanset om genstanden samtidigt kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.'
>
> Ud fra den oplyste pris i dag på 130.000 kr. har vi kontaktet forhandler P.K. A/S. Her fik vi bekræftet prisen. Det blev yderligere oplyst (af F.J.), at i prisen indgår en 18-karakts guldlænke, som alene koster ca. 50.000 kr. Uret i sig selv er også af 18-karat guld og laves ikke i andre materialer.
>
> Ud fra de oplysninger fastholder vi, at guld indgår som en væsentlig bestanddel i dette ur, og følgelig skal behandles som en særlig privat værdigenstand."

Selskabet har i skrivelse af 6/11 2007 til nævnet redegjort således for sagen:

"Den 11.09.2003 anmeldte vort medlem, at hun havde været udsat for et tasketyveri.

Vi anerkendte skaden som dækningsberettigende og udbetalte efter indhentelse af dokumentation den 15.10.2002 den erstatning, vi på baggrund af de modtagne oplysninger mente tilkom vort medlem, svarende til 32.889 kr., heri indregnet den maximale dækningssum for private værdigenstande, 24.100 kr.

Vi førte herefter i perioden frem til august 2004 korrespondance - bl.a. om værdien af det forsat omtvistede ur. Den førte korrespondance, først med medlemmet selv, siden med hendes advokat, førte ikke til yderligere erstatningsudbetaling. Da vi efter vor seneste skrivelse ikke hørte mere fra vort medlems advokat, var vi af den opfattelse, at erstatningsopgørelsen var accepteret.

Vi hørte som oplyst i vor skrivelse af 16.03.2007 ikke mere til sagen før vort medlems klage til ankenævnet. Foranlediget af klagen gennemgik vi sagen på ny. Uanset vi var af den opfattelse, at kravet var forældet, frafaldt vi at gøre dette gældende, ligesom vi indvilgede i at indhente en sagkyndig udtalelse i relation til uret.

Vores medlem har opgjort kravet i relation til uret til 130.000 kr. Vores sagkyndige, Guldsmed K., har over for os oplyst, at heraf kan 80.000 kr. henføres til urkassen medens de resterende 50.000 kr. kan henføres til værdien af urkæden.

Efter at have modtaget vurderingen fra K. udbetalte vi erstatning svarende til værdien af urkassen, 80.000 kr., medens vi fastholdt, at værdien af urkæden, 50.000 kr., ikke kunne berettige til yderligere erstatning. Vi har således valgt at anse urkassen for særligt privat indbo, hvor der ved tasketyveri ikke er en beløbsmæssig grænse, medens vi fastholder, at urkæden må anses for særlig privat værdigenstand, hvor der er et dækningsmaximum, som allerede er udbetalt.

Vort medlem ønsker yderligere erstatning for uret, ligesom hun har rejst krav om betaling af renter.

Vedrørende erstatningen for uret må vi på baggrund af ovenstående fastholde, at der ikke kan ydes dækning for urkæden til en værdi af 50.000 kr.

Vi må fastholde, at vores medlem ikke har krav på renter. Vi skal i den forbindelse gøre gældende,

- at der ikke ved den oprindelige behandling af skadesagen blev fremlagt dokumentation, som understøttede at værdien af urkassen beroede på urværket,
- at vi først ved vores medlems henvendelse til nævnet fik kundskab om, at der ikke var opnået accept af vores erstatningsopgørelse,
- at vores medlem i forbindelse med den afsluttende korrespondance i skadesagen var repræsenteret ved advokat,
- at vi ikke forud for vores medlems henvendelse til nævnet havde anledning til at indhente sagkyndig udtalelse,
- at vores medlems krav efter vor opfattelse var forældet, da sagen blev indbragt for nævnet, hvilket vi efter omstændighederne undlod at gøre gældende,

- at vi på baggrund af medlemmets henvendelse indhentede en sagkyndige udtalelse samt
- at vi først på det tidspunkt havde det fornødne grundlag for at foretage yderligere udbetaling, hvilket umiddelbart derefter skete.

Vi skal på denne baggrund fastholde, at vores medlem ikke har krav på yderligere erstatning."

Klageren nedlagde ved skrivelse af 12/2 2007 påstand om, at selskabet skulle betale erstatning for urkassen samt betale advokatsalær. Selskabet indvilligede efter at have konsulteret en guldsmed heri ved skrivelse af 16/3 2007 til klageren og nævnet.

Klageren anmodede herefter om, at sagen blev genåbnet, hvorefter hun ved skrivelse af 24/8 2007 til nævnet anførte:

"… jeg gør hermed min klage gældende p.g.a. misligholdelse af min forsikring og dette ligger til grund for, at jeg anmoder om at sagen genåbnes. Det drejer sig om et principielt standpunkt mellem forsikringstager og forsikringsselskab: man tegner en forsikring, for at sikre sig for evt. tab, dette må være den filosofiske baggrund for forsikringsselskaber!
Jeg er fast overbevidst om, at jeg har købt mit Vacheron Constantin ur, et af de mest værdifulde ure, ikke p.g.a. guldkapsel eller guldlænke, men p.g.a. dets høje, komplicerede urværk og alt er håndlavet. Fabrikken eksisterer siden 1755. De laver også juveler, men som det fremgår af brev fra Vacheron Constantin er dette et ur og ikke at blive betragtet som juveler. Jeg fastholder at det er et ur. I mellemtiden har jeg talt med Hr. J. fra K. angående urets vægtindhold af guld både urkapsel og lænke, det blev mig oplyst, at vægten af guld var kun få gram, det er urets og lænkens håndarbejde, der sætter den høje værdi.
Jeg tilføjer, af det af policens forskellige paragraffer nemlig 3.4 og 7.1.3 og 7.1.4. fremgår, at hvis disse læses i sammenhæng, supplerer disse hinanden, således at forsikringstager ikke mister sine værdier og rettigheder.
Jeg håber, at jeg har fremlagt min sag på sådan en måde, at det klart fremgår at De er enig med mig, at forsikringsselskabet Bauta skal betale det retslige beløb på 50.000 kr. og renter."

Selskabet anførte herefter i skrivelse af 17/9 2007 til nævnet:

"I marts 2007 blev sagen indbragt for Ankenævnet, og idet vi fraskrev os at gøre gældende, at kravet var forældet, indhentede vi en sagkyndig udtalelse. På baggrund heraf anerkendte vi at udbetale erstatning for uret, 80.000 kr. Dette beløb er der enighed om mellem os og vort medlem.

Vi må imidlertid fastholde, at den hvidgulds-urkæde, som hører til uret må betragtes som smykke. Vi kan derfor ikke tilbyde vort medlem at yde erstatning for urkæden med de krævede 50.000 kr."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3.4 Særlige private værdigenstande.**
Som 'særlige private værdigenstande' anses:

- Firmærkesamlinger
- Ting af guld, platin eller sølv ')
- Møntsamlinger
- Perler *)
- Smykker
- Ædelstene *)

Genstande, hvori de med *) mærkede ting indgår som en væsentlig bestanddel, behandles under dette punkt, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.

Dækningen er begrænset til maksimalt 15 % af forsikringssummen pr. forsikringsbegivenhed."

Nævnet udtaler:

Nævnet lægger som ubestridt til grund, at selskabet inden klagens indbringelse for nævnet har udbetalt erstatning for særlige private værdigenstande svarende til dækningsmaksimum for den type genstande.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at det ikke kan kritiseres, at selskabet har afvist dækning af urets guldlænke, da denne findes at måtte henføres til forsikringsbetingelsernes regler om særlige private værdigenstande.

Nævnet finder, at selskabet var i stand til at indhente oplysninger om, at en væsentlig del af urets værdi relaterede sig til urkassen, allerede da man havde kontakt med forhandler P.K. A/S den 22/12 2003, hvorfor selskabet er forpligtet til at forrente erstatningen for urkassen fra 14 dage efter denne dato.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Bauta Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren er berettiget til renter af den udbetalte erstatning på 80.000 kr. for urkassen fra 14 dage efter den 22/12 2003.

I øvrigt kan klagen ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand